

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Plzni rozhodl samosoudkyně Mgr. Jaroslavou Křivánkovou ve věci

žalobce: P. J.

proti

žalované: Česká správa sociálního zabezpečení, IČ 00006963, sídlem Křížová
25, 225 08 Praha 5 (dále i ČSSZ),

v řízení o žalobě ze dne 4. 11. 2024 proti rozhodnutí žalované ze dne 22. 10. 2024 č.j. X. o
invalidní důchod

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

I.

Napadená rozhodnutí

1. Rozhodnutím ČSSZ ze dne 16. 8. 2024 č.j. X. byl žalobci na podkladě posudku o invaliditě Institutu posuzování zdravotního stavu (dále jen „IPZS“) odňat invalidní důchod s odůvodněním, že žalobce již není invalidní, neboť z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu poklesla jeho pracovní schopnost pouze o 30 %.

Shodu s prvopisem potvrzuje H. K.

2. Proti tomuto rozhodnutí podal žalobce námitky, o nichž bylo rozhodnuto rozhodnutím žalované ze dne 22. 10. 2024 č.j. X., kterým žalovaná zamítla jeho námitky a potvrdila výše uvedené rozhodnutí s tím, že žalobce není dle nového posudku o invaliditě vypracovaného lékařkou IPZS námitkového řízení dne 18. 10. 2024 invalidní dle ustanovení § 39 odst. 2 písm. c) zákona č. 155/1995 Sb. Nejde již o invaliditu třetího stupně ani o invaliditu druhého stupně, ani o invaliditu prvního stupně, míra poklesu jeho pracovní schopnosti z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu byla určena ve výši 30 %. Rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu žalobce s nejvýznamnějším dopadem na pokles jeho pracovní schopnosti je zdravotní postižení uvedené v kapitole XIV (postižení močové a pohlavní soustavy), oddílu A (postižení močové soustavy), položce 7b (transplantace ledviny, stav po transplantaci ledviny při dobré stabilizaci renálních funkcí a bez výskytu komplikací) přílohy k vyhlášce MPSSV č. 359/2009 Sb., o posuzování invalidity, pro které se stanovuje procentní míra poklesu pracovní schopnosti v rozmezí 10 -20 %. Žalobce je dále léčen pro hypertenzi, hypotyreózu, v anamnéze gastroezofageální refluxní onemocnění s ezofagitidou, divertikulární nemoc tlustého střeva, stav po polypektomii v sigmoideu. Lékařka IPZS NŘ stanovila míru poklesu pracovní schopnosti žalobce 20 %, přičemž vzhledem k dalšímu postižení zdravotního stavu podle § 3 odst. 1 citované vyhlášky zvýšila tuto hodnotu o 10 % bodů a celkově tak činí 30 %. Invalidita žalobce zanikla dne 14. 8. 2024, tj. dnem prvoinstančního jednání IPZS, k odnětí invalidního důchodu došlo až dne 14. 9. 2024. V průběhu námitkového řízení byly doloženy nové lékařské zprávy, jež však nedokladují nové posudkově rozhodné skutečnosti a neměly tak vliv na změnu posudkového hodnocení do data vydání napadeného rozhodnutí, ani k datu posouzení zdravotního stavu v rámci řízení o námitkách.

II.

Žaloba

3. Včasnou žalobou ze dne 4. 11. 2024 se žalobce domáhal přezkoumání rozhodnutí žalované. Žalobu odůvodnil tím, že s rozhodnutím nesouhlasí, neboť má zato, že splňuje podmínky nároku na invalidní důchod pro invaliditu prvního nebo druhého stupně, jeho zdravotní stav byl chybně posouzen i v řízení o podaných námitkách. Je po transplantaci kadaverózní ledviny pro chronické selhání solitární ledviny ve 4. stadiu, trpí hypertenzí a diabetem mellitus 2. typu, má problém s chůzí z důvodu polyneuropatie dolních končetin, má sníženou imunitu v důsledku užívání léků, jež užívá po transplantaci. Nemí schopen pracovat na plný úvazek, často je hodně vyčerpán, a proto žádá o uznání invalidního důchodu alespoň pro invaliditu prvního či druhého stupně. Navrhl proto, aby byl jeho zdravotní stav znovu posouzen a napadené rozhodnutí bylo zrušeno a věc vrácena žalované k dalšímu řízení.

III.

Vyjádření žalované k žalobě

4. Žalovaná dne 15. 11. 2024 ve svém vyjádření k žalobě navrhla důkaz posudkem Posudkové komise Ministerstva práce a sociálních věcí (dále jen komise či PK MPSV), která je povolána k posouzení zdravotního stavu a pracovní schopnosti pojištěnce pro účely přezkumného řízení. Současně žalovaná uvedla, že pro účely zjištění, zda k datu vydání napadeného rozhodnutí odpovídal zdravotní stav žalobce některému

ze tří stupňů invalidity dle § 39 odst. 2 zákona č. 155/1995 Sb. se vychází ze zdravotnické dokumentace soustředěné právě k tomuto datu. Za současného stavu žalovaná soudu navrhla, aby žalobu jako nedůvodnou zamítla.

IV.

Posouzení věci soudem

5. Řízení v projednávané věci je upraveno zákonem č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen s.ř.s.).
6. V souladu s § 75 odst. 1, 2 s. ř. s. vycházel soud při přezkoumání napadeného rozhodnutí ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu, a napadené rozhodnutí přezkoumal v mezích žalobních bodů uplatněných v žalobě a dospěl k závěru, že žaloba není důvodná.
7. Soud ve věci rozhodl s ohledem na stanovisko žalobce při ústním jednání, k němuž se však žalobce bez omluvy nedostavil. Soud proto věc projednal a rozhodl v jeho nepřítomnosti

V.

Rozhodnutí soudu

8. Žaloba není důvodná.
9. K námitce žalobce, že jeho zdravotní stav nebyl dostatečně posouzen a jeho pracovní schopnost nebyla správně hodnocena, není soud oprávněný se vyjadřovat, protože v této věci se jedná o dávku podmíněnou zdravotním stavem, a v takovém případě je rozhodnutí soudu závislé především na odborném lékařském posouzení.
10. V přezkumném řízení soudním jsou k posouzení zdravotního stavu a pracovní schopnosti osob i k zaujetí posudkových závěrů o invaliditě ze zákona povolány posudkové komise (§ 4 odst. 2 zákona č. 582/1991 Sb., o organizaci a provádění sociálního zabezpečení). V soudní praxi je důkaz posudkem posudkové komise chápán jako případ předepsaného důkazu (srov. rozsudek NSS č. j. 2 Ads 58/2003-75 ze dne 4. 12. 2003, č. 133/2004 Sb. NSS).
11. Soud hodnotí posudek jako každý jiný důkaz v rámci volného hodnocení důkazů [§ 77 odst. 2 soudního řádu správního (dále jen „s. ř. s.“)]. Nejsou-li namítány jiné vady řízení, soud v řízení o žalobě proti rozhodnutí orgánů sociálního zabezpečení ve věci invalidity ověřuje pouze to, zda je posudek posudkové komise úplný a přesvědčivý (např. rozsudek NSS č. j. 4 Ads 13/2003-54 ze dne 25. 9. 2003, č. 511/2005 Sb. NSS), případně – namítá-li to žalobce – zda byla příslušná posudková komise řádně obsazena (např. rozsudek NSS č. j. 6 Ads 11/2013-20 ze dne 15. 5. 2013). Posudek, který splňuje požadavek úplnosti a přesvědčivosti, a který se vypořádává se všemi rozhodujícími skutečnostmi, bývá zpravidla rozhodujícím důkazem pro posouzení správnosti a zákonnosti přezkoumávaného rozhodnutí (např. rozsudek NSS č. j. 4 Ads 61/2010-63 ze dne 11. 11. 2010, č. 2240/2011 Sb. NSS).
12. Z těchto důvodů si soud vyžádal, aby Posudková komise Ministerstva práce a sociálních věcí ČR – pracoviště v Plzni vypracovala posudek, který byl vypracován

Shodu s prvopisem potvrzuje H. K.

po jednání konaném dne 30. 1. 2025 za účasti odborných lékařů z oboru interního lékařství, jemuž žalobce nebyl přítomen. Z obsahu tohoto posudku soud mimo jiné zjistil, že k datu vydání napadeného rozhodnutí, tedy ke dni vydání napadeného rozhodnutí žalobce nebyl invalidní podle § 39 odst. 1 zákona č. 155/1995 Sb., ve znění zákona č. 306/2008 Sb., nešlo o pokles pracovní schopnosti z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu nejméně o 35 %. Jako rozhodující příčina dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu s nejvýznamnějším dopadem na pokles pracovní schopnosti, stav po transplantaci kadaverózní ledviny od zemřelého dárce při pokročilé chronické renální insuficienci IV. stadia v rámci chronické glomerulonefritidy s negativní imunologií, se současnou spoluúčastí afunkční svraštělé ledviny neurčen. typu. Dané postižení bylo hodnoceno dle kapitoly XIV, oddílu A, položky 7 b) přílohy k vyhlášce č. 359/2009 Sb. – stavy po transplantaci ledviny při dobré stabilizaci renálních funkcí a bez výskytu komplikací. Míra poklesu pracovní schopnosti odpovídající uvedené položce a oddílu kapitoly XIV je stanovena v rozpětí 10–20 %. Při zohlednění dělnické profese stanovila posudková komise ztrátu PS v horní hranici citovaného procentního pásma, tj. ve výši 20 %. Další zdravotní postižení – polékový diabetes mellitus, polyneuropatie DKK, zohledňuje desetiprocentní navýšení, čímž vyhodnotila celkovou míru poklesu pracovní schopnosti shodně s OSSZ i námitkovým řízením ve výši 30 %.

13. Podle § 39 odst. 1, 2 a 3 zákona č. 155/1995 Sb. o důchodovém pojištění, platí, že pojištěnec je invalidní, jestliže z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu nastal pokles jeho pracovní schopnosti nejméně o 35 %. Jestliže pracovní schopnost pojištěnce poklesla nejméně o 35 %, avšak nejvíce o 49 %, jedná se o invaliditu prvního stupně, jestliže pracovní schopnost pojištěnce poklesla nejméně o 50 %, avšak nejvíce o 69 %, jedná se o invaliditu druhého stupně, a jestliže poklesla o nejméně o 70 %, jedná se o invaliditu třetího stupně. Pracovní schopností se rozumí schopnost pojištěnce vykonávat výdělečnou činnost odpovídající jeho tělesným, smyslovým a duševním schopnostem, s přihlédnutím k dosaženému vzdělání, zkušenostem a znalostem a předchozím výdělečným činnostem. Poklesem pracovní schopnosti se rozumí pokles schopnosti vykonávat výdělečnou činnost v důsledku omezení tělesných, smyslových a duševních schopností ve srovnání se stavem, který byl u pojištěnce před vznikem dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu.
14. Podle § 3 odst. 1 vyhlášky č. 359/2009 Sb., o posuzování invalidity v případě, že příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu pojištěnce je více zdravotních postižení a v důsledku působení těchto zdravotních postižení je pokles pracovní schopnosti pojištěnce větší, než odpovídá horní hranici míry poklesu pracovní schopnosti určené podle rozhodující příčiny dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu, lze tuto horní hranici zvýšit až o 10procentních bodů. V této věci podmínky pro zvýšení míry poklesu pracovní schopnosti byly PK MPSV shledány.
15. Podle § 38 písm. a) zákona 155/1999 Sb., o důchodovém pojištění má pojištěnec nárok na invalidní důchod, jestliže nedosáhl věku 65 let nebo důchodového věku, je-li důchodový věk vyšší než 65 let, a stal se invalidním a získal potřebnou dobu pojištění, pokud nesplnil ke dni vzniku invalidity podmínky nároku na starobní důchod podle § 29, popřípadě, byl-li přiznán starobní důchod podle § 31, pokud nedosáhl důchodového věku.

16. Žalobce se podanou žalobou domáhal zrušení rozhodnutí žalovaného, jímž byly zamítnuty jeho námitky proti rozhodnutí ČSSZ ze dne 16. 8. 2024 a toto rozhodnutí bylo potvrzeno. Uvedeným rozhodnutím byl žalobci odňat od 14. 9. 2024 invalidní důchod podle § 56 odst. 1 písm. a) a § 39 odst. 1 zákona č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění, ve znění pozdějších předpisů. Po doručení shora uvedeného posudku PK MPSV ze dne 30. 1. 2025 má soud za prokázané, že žalobce ke dni vydání napadeného rozhodnutí nebyl invalidní. Z uvedeného vyplývá, že žaloba nebyla podána důvodně a soud proto žalobu jako nedůvodnou zamítl v souladu s ust. § 78 odst. 7 s.ř.s.

VI.

Náklady řízení

17. O náhradě nákladů řízení (**výrok II. rozsudku**) bylo rozhodnuto dle § 60 odst. 1 s. ř. s. věta první, podle něhož má účastník, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil, proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. Úspěšné žalované však nad rámec běžné úřední činnosti žádné náklady nevznikly, a z tohoto důvodu soud rozhodl tak, že žádný z účastníků nemá na náhradu nákladů řízení právo.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat do dvou týdnů po jeho doručení kasační stížnost u Nejvyššího správního soudu se sídlem Moravské náměstí 6, 657 40 Brno, který o kasační stížnosti rozhoduje. Lhůta je zachována, byla-li kasační stížnost podána u Krajského soudu v Plzni (§ 12 odst. 1, § 102, § 106 odst. 2 a 4 s. ř. s.).

V Plzni dne 16. června 2025

Mgr. Jaroslava Křivánková v.r.
samosoudkyně

Shodu s prvopisem potvrzuje H. K.